

**Núm. de Protocol: AD-0052-2/2012**

**Núm. de Rotlle: TSJA-012/13**

## **SENTÈNCIA 69-2013**

### **PARTS:**

**Apel·lant: Sr. J C F i**

**Sra. I G M**

**Representant: Sr. JAV**

**Advocat: Sr. EGD**

**Apel·lant: M.I. GOVERN**

**Representant: Sra. EMG**

**Advocat: Sra. MFL**

### **COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:**

**President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**

**Magistrats: M. I. Sr. Pere PASTOR VILANOVA**

**M. I. Sr. Bernard PLAGNET**

Andorra la Vella, vint de setembre del dos mil tretze.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **AD-0052-2/2012**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Pere PASTOR VILANOVA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

## **ANTECEDENTS DE FET**

**1.-** Els Srs. J C F i I G M van interposar demanda jurisdiccional contra la desestimació governativa, de data 22 d'agost de 2012, del recurs de reposició interposat contra la resolució del Ministeri de Finances i Funció Pública del 26 d'abril de 2012, sol·licitant la seva revocació i la condemna de la part adversa a satisfer les costes judicials.

**2.-** El Tribunal de Batlles ha estimat substancialment la demanda promoguda pels Srs. J C F i I G M mitjançant sentència del 6 de febrer de 2013.

**3.-** En el seu escrit d'apel·lació de data 27 de desembre de 2012, els Srs. J C F i I G M manifesten principalment que:

- el deute tributari reclamat havia prescrit, tota vegada que s'havia d'aportar anyalment el certificat de residència comunal;

- l'eventual incompliment es tenia que situar dins els primers mesos de l'any 2007 segons l'article 4.11.b de la llei de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries;

- els dubtes sobre la interpretació de la norma havien de ser resolts en favor dels administrats;

- procedia la condemna en costes del GOVERN per raó de la seva temeritat.

**4.-** En la seva contesta de data 17 de maig de 2013, el GOVERN posa de relleu que:

- els apel·lants no eren perjudicats per la sentència i, per tant, no podien debatre sobre l'excepció de prescripció;

- no existia temeritat per part seva.

**5.-** El GOVERN també s'oposa a la resolució de la instància, insistint en el fet que els Srs. J C F i I G

M disposaven d'un termini de 6 mesos per inscriure's al Comú -a comptar de l'adquisició del bé immoble segons l'aplicació combinada dels articles 4.11.b de la llei de l'ITP i 3.2.i del Reglament d'aplicació- i, seguidament, d'un mes suplementari per presentar el certificat a l'Administració. Els Srs. J C F i I G M van replicar, explicant que l'article 4.11.b no exigia que l'ocupació anés acompanyada de l'escaient inscripció al Comú i que l'article 3.2 del Reglament permetia la presentació del certificat comunal dins els 7 mesos posteriors de l'adquisició, cosa que van realitzar.

**6.-** Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per deliberar i decidir.

#### **FONAMENTS DE DRET**

**Primer.-** La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

**Segon.-** Els Srs. J C F i I G M van formular demanda jurisdiccional contra el M.I. GOVERN, a resultes del requeriment del Ministeri de Finances i Funció Pública del 26 d'abril de 2012 d'efectuar el pagament de la quantitat de 9.255,01 €. El manament portava causa, segons l'Administració, de l'incompliment d'una condició establerta per beneficiar de l'exempció en el pagament de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries (ara endavant ITP). Més concretament, el GOVERN recrimina als Srs. J C F i I G M la inscripció tardana en el registre comunal, circumstància que es va produir el 27 de març de 2007, superant en 26 dies la data límit establerta a tal efecte (1 de març de 2007).

Els Srs. J C F i I G M mantenen, en el seu escrit de demanda, que resideixen en el pis exemptat des de l'1 de setembre de 2006 i que han complert amb totes

les condicions exigides per la normativa en matèria d'exoneració de l'ITP. Tanmateix, els esmentats recurrents defensen que el deute tributari reclamat ha prescrit.

L'Hble. Tribunal de Batlles ha desestimat l'excepció, però estimat la demanda en el fons, doncs considera que, en el cas d'espècie, el còmput del termini computa a partir de la data de l'exempció i no de la compra-venda.

**Tercer.-** Començarem pel recurs del GOVERN. No es discuteix que els Srs. J C F i I G M van adquirir una primera vivenda l'1 de setembre de 2006 (folis 71-76) i que, en data 7 de febrer de 2007, van quedar exonerats del pagament de l'ITP (folis 25-26). Els interessats consten inscrits en l'adreça on es troba l'habitatge d'autes des del 27 de març de 2007 (foli 97).

La normativa d'aplicació queda constituïda per les normes següents:

a) article 4.11.b de la llei de l'ITP:

*"Resten exemptes de l'impost: Les transmissions, oneroses o lucratives, de béns immobles realitzades a favor de persones físiques, sempre que concorrin les condicions següents:*

*... Que el bé immoble sigui la primera adquisició d'habitatge i que hagi de constituir l'habitatge habitual i permanent de l'adquirent.*

*S'inclou dins el concepte d'habitatge el bé immoble que constitueix l'habitatge habitual i permanent, els aparcaments, els trasters i els annexos accessoris a aquests últims, si s'adquireixen de forma conjunta.*

*Es considera primera adquisició d'habitatge la primera transmissió d'habitatge en favor de l'adquirent.*

*Es considera habitatge habitual i permanent el que serveix principalment de residència permanent i habitual de l'adquirent i del conjunt de persones que hi conviuen, independentment de si hi ha una relació de parentiu o no, en un període superior a sis mesos i un dia per any natural.*

*L'habitatge ha de ser l'habitatge habitual i permanent durant un període mínim de 4 anys a comptar des del moment de l'ocupació.*

*En cas d'incompliment del període de 4 anys a què fa referència el paràgraf anterior, l'obligat tributari ha d'ingressar el deute tributari derivat de la transmissió, inclosos els interessos de demora corresponents. A aquests efectes la prescripció de l'impost es computa a partir de la data en què es produeixi l'incompliment.*

*L'adquirent ha d'ocupar l'habitatge en un termini màxim de 6 mesos posteriors a la seva adquisició.*

i b) article 3.2.i del Reglament del 26-7-2006 de l'impost sobre transmissions patrimonials immobiliàries:

*"Per a l'exempció prevista a l'apartat 11 de l'article 4 de la Llei, la persona sol·licitant ha de presentar al Servei de Tràmits la sol·licitud en el format oficial corresponent que es presenta a l'annex, degudament omplerta i acompanyada de la documentació següent:*

*... Posteriorment a l'adquisició del bé immoble, i en el termini d'un mes a comptar del termini establert a l'article 4.11.b de la Llei, la persona o persones adquirents han de presentar a l'Administració el certificat de convivència expedit pel Comú que acrediti la data d'inscripció en l'adreça corresponent al bé immoble adquirit, que ha obtingut l'exempció i còpia simple de l'escriptura pública.*

Es desprèn de la combinació d'ambdós preceptes que les persones exonerades disposen d'un termini màxim de set mesos (6+1), a comptar de l'adquisició del primer habitatge, per presentar al Servei de Tràmits el certificat de residència que expedeixen tradicionalment els Comuns. Efectivament, el reglament no obliga a lliurar el certificat des de la data de la possessió efectiva, sinó només a partir "del termini establert a l'article 4.11.b de la Llei", és a dir al cap de sis mesos.

Hagut compte que la transacció es va celebrar l'1 de setembre de 2006 i que segons les previsions de l'article 131 del Codi de l'Administració *"Els terminis determinats en mesos o en anys es comptaran data a data ... Si el darrer dia del termini era festiu, el termini finalitzarà el primer dia hàbil següent"*, el termini es va esgotar el **2 d'abril de 2007**, doncs el dia 1 era feriat (diumenge). Força és de constatar que els certificats de residència van ser establerts el **28 de març de 2007** i, per conseqüent, la regularització va tenir lloc dins el termini estipulat reglamentàriament.

La decisió administrativa impugnada refereix que la data límit per realitzar la inscripció al Comú era l'1 de març de 2007 (foli 16). Aquesta interpretació de la norma no s'acomoda als termes dels dos articles més amunt esmentats, doncs solament exigeixen que l'ocupació de l'habitatge es faci dins els 6 mesos següents a l'adquisició i que, una volta finalitzat aquell període, es comuniqui la inscripció al registre comunal durant el mes següent. Aquest dispositiu no exclou, per conseqüent, a efectes fiscals, que la inscripció en els registres comunals es realitzi durant la setena mensualitat.

Aquesta Sala observa que l'article 3.2 del reglament exigeix el lliurament de la documentació al Servei de Tràmits. Desconeixem en quina data exacta es van entregar els certificats a l'Administració general. Això no obstant, aquesta qüestió no pot ser introduïda d'ofici pel Tribunal puix, de contrari, es situaria les parts en situació d'indefensió. En qualsevol cas, aquesta prova era plenament a l'abast del GOVERN. En efecte, segons l'article 28 de la llei de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social, i de racionalització i d'optimització dels recursos de l'Administració del 16 de desembre de 2010 *"En el termini de sis mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'Administració ha de reordenar els tràmits administratius de manera que no es requereixi dels ciutadans cap document o informació, dels quals ja disposi l'Administració"*. Això significa que el GOVERN no pot exigir als ciutadans la producció de documentació que ja obra en la seva possessió. Si traslladem el contingut d'aquest article al cas que ens ocupa, resulta que pertocava al GOVERN aportar la prova

sobre la data de presentació dels certificats, quina mancança no el pot afavorir.

**Quart.-** El recurs dels Srs. J C F i I G M versa sobre la desestimació de l'excepció de prescripció i de la petició de condemna del GOVERN a satisfer les costes judicials.

Pel que fa el refús de l'excepció, el GOVERN objecta que els recurrents no gaudien de legitimació perquè la sentència els hi era favorable. La doctrina de la Sala en aquesta matèria és constant, en el sentit de considerar: *"que l'article 56 de la Llei de la jurisdicció administrativa només atribueix legitimació per apel·lar a qui es consideri perjudicat per la sentència, és a dir, pel fallo de la sentència i que en concordància amb això, i com recorda l'Administració apel·lada, aquesta Sala ha indicat (sentència 03-2006, de 24 de gener de 2006, citant la 2001-28, de 29 de maig de 2001) que "els recursos jurisdiccionals es dirigeixen contra els fallos de les sentències, no contra els arguments". Per tant, qui en la primera instància jurisdiccional ha obtingut un fallo favorable al nucli de les seves pretensions no pot apel·lar la sentència amb la pretensió de que aquesta es confirmi però amb raonaments nous que no va incorporar la resolució dictada en la primera instància"* (sentència 59-2007 del 14 de setembre de 2007). Hi ha però algunes excepcions a aquesta regla, però no es troben reunides en aquest litigi. A títol d'exemple, es recorda que els Srs. J C F i I G M només han invocat motius de fons (l'excepció de prescripció afecta el fons del litigi) per oposar-se al requeriment de pagament i, endemés, han estat articulats de forma alternativa i no subsidiària. Tanmateix, el contingut la sentència apel·lada tampoc pot constituir motiu o fonament d'una possible responsabilitat o gravamen en el futur. Per conseqüent, la sentència del 6 de febrer de 2013 no esdevé impugnoble respecte d'aquest primer punt del recurs.

El segon aspecte del recurs és clarament desestimable en no apreciar-se temeritat en la conducta del GOVERN.

**Cinquè.-** Per tot l'exposat, procedeix la

desestimació d'ambdós recursos d'apel·lació i sense efectuar especial condemna en costes judicials en cap instància per raó de manca de temeritat.

## **D E C I S I Ó**

En atenció a tot el què s'ha exposat, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en nom del poble andorrà, ha decidit desestimar el recurs d'apel·lació interposat pels Srs. J C F i I G M, com també aquell formulat pel M.I. GOVERN, ambdós dirigits contra la sentència 2013-013, de 6 de febrer de 2013, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, que es confirma. No es fa cap pronunciament sobre el pagament de les costes judicials de primera i segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el què disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal, es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa dels quals procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.